

Розвіяло — на всю свідомість — коней,
Де — ледь — сопілка, — вдих — майдан безлюдний.
Закляття — кожну ніч — тисячолітнє,
Як різновид смеркання у смерканні.

Душа напружиться і півку скине, —
Лялькар, що досі — і падіння, й злети.
Мотуззя, яке — блискавкою — ладне.
На мармурових сходах — серп, пухкеник,

Пів яблука і китиця троянд
Зів'ялих, над якими ще рої —
Торішній відсвіт бабок туркусових, —

Рядок життя, що — штивний текст — курсивом.
Світ — миша, що — народжує гора. —
Мить, що згасаючи, в віках горить.